

ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО КООРДИНАЦІЇ ЗУСИЛЬ ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ З МЕТОЮ ПОЛІПШЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Зустріч викладача зі студентами починається на лекції. Від того чи зможе викладач зацікавити студентів, як подаватиме інформацію, поєднуюватиме теорію з практичним досвідом залежить уявлення студентів про курс, розуміння ситуацій, глибина їх знань. На відміну від традиційної, розповідної лекції, сучасне заняття повинне стати діалогом між викладачем та аудиторією.

Перед початком занять лектору необхідно відчувати аудиторію, її настрій, бажання, знати її рівень підготовленості, відповідно до чого і будувати свою роботу. Для налагодження діалогу добре було б щоб студенти вже мали певний базовий рівень. Передусім це пов'язано з вивченням супутніх, базових дисциплін, координацією підготовки студентів за дисциплінами на рівні університету, але в межах лекції викладач може давати завдання студентам щодо питань, матеріалу якими необхідно оволодіти для полегшення процесу його сприйняття.

Наочне представлення інформації за допомогою мультимедійних засобів дозволить слухачам краще розібратись, засвоїти новий матеріал. З метою оптимізації часу лектор перед початком заняття може запропонувати студентам ув надрукованому чи електронному вигляді заготовки лекції, що висвітлюють основні питання з наступною можливістю заповнення їх слухачами в тому обсязі, який їм необхідний і більш уважного прослуховування матеріалу. На лекціях важливо піднімати проблемні, дискусійні питання, пропонувати різні точки зору, шляхи розв'язання проблем, що перетворить викладання у новий, адекватний часу процес.

Практичні (семінарські) заняття є логічним продовженням лекцій, коли вже основними діючими особами виступають студенти, а викладач керує даним процесом, направляє його, підводить підсумки. В нагоді можуть стати підготовка та виступ студентів з рефератами, презентаціями з подальшим їх обговоренням у групі. Як показує досвід, учасники набагато краще пам'ятають здобуті таким чином знання.

Для стимулювання активності студентів на практичних заняттях доцільно нараховувати додаткові бали за доповнення, активну участь, обговорення питань, які не повинні бути високими, але

допоможуть таким студентам заробити кращу оцінку, або виправити попередньо отримані невисокі бали.

Для студентів заочної форми навчання важливим є імплементація дистанційних курсів з можливістю не тільки отримувати інформацію через електронну мережу, а й здавати різного роду завдання. Наприклад використовувати тестування з метою отримання поточних балів і звільнення часу для роботи на занятті, засвоєння важливих питань, розв'язання практичних завдань в аудиторії. Надані пропозиції сприятимуть раціоналізації робочого часу учасників навчального процесу та дозволить отримати кращі результати в освоєнні знань студентами різних форм навчання.

Власова І. В., асистент кафедри банківських інвестицій

«ПРИНЦИП САНДВІЧА» В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

У навчальному процесі «принцип сандвіча» ґрунтований на тому, що етапи колективного навчання (повідомлення інформації викладачем) змінюють етапами концентрованого індивідуального навчання (опрацювання). У такий спосіб забезпечують активне засвоєння студентами змісту інформації.

Шарніри у сандвічі (місця перетину) позначають початок, кінець і переходи між окремими етапами навчання. Сандвіч починається з шарніру А (привітання студентів і повідомлення, про що йтиметься на занятті). Це перша важлива частина вступу (входу), оскільки студенти мають підключитися до теми і змісту навчання. Його тривалість можна варіювати. Наступний етап — повідомлення навчального матеріалу, під час якого всі студенти «включені» в навчальний процес викладачем, який подає інформацію і пропонує відповідний темп і зміст навчання. Після шарніру А відбувається компактна та змістовна презентація експертного знання, далі йде шарнір В. На цьому етапі студенти мають змогу суб'єктивно опрацювати пропонований зміст. Для цього викладач надає прямі рекомендації щодо методичного способу опрацювання — чітке завдання для роботи. Часові рамки залежать від змісту та комплексності завдання, а також від індивідуальної спроможності студентів. Чим більше досвіду має викладач і чим краще знає студентів, тим точніше він може оцінити, скільки часу їм необхідно для цього етапу.